

Димчо Дебелянов

Не!

Аз любих те, както във пустиня
скитник морен любя хладний кът,
дето може тихо да почине
и да сбере сили зарад път.

Но към мен ти хладна бе – не блясна
в теб вълшебний жар на любовта
и без време мойта страст угасна,
както гаснат есенни цветя.

Веч прощавай – миналото срито
на забрава вечна ще предам
и дълбоко теб ще да зароя
в туй сърце – без бог останал храм.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6083>]